644/02

Den 2. maj 2002 blev i sag nr. 56.621:

xxxx xxxxxx
xxxx xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxx xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i Danske Forsikring, klager ved KP Erhvervsrevision over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt tyveri.

Klageren fik ved tyveri den 13/6 2001 stjålet bl.a. en del dyrt værktøj samt et lejet fadølsanlæg.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for værktøjet under henvisning til, at der er tale om professionelt udstyr, som anvendes af klagerens søn i dennes erhverv. Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for det lejede fadølsanlæg under henvisning til, at klageren ikke bærer risikoen for anlægget, da dette ikke er aftalt i nogen lejekontrakt.

Klagerens revisor anfører ved skrivelse af 4/9 2001 til nævnet: "I forbindelse med besøg hos bankrådgiver i Den danske Bank Holbæk afdeling blev det aftalt at flytte alle forsikringer, herunder familiens basisforsikring, til Danske Forsikring. L.M. [klageren] oplyste, at han havde en del meget dyrt værktøj, men fik af rådgiveren oplyst, at det ikke var noget problem, da han blot kunne udvide med Særlige private værdigenstande op til

15%. Det fremgår også af forsiden på forsikringspolicen, at særlig indbo er dækket med 15%, men jeg har set, at det fremgår af forsikringsbetingelserne 4.7 punkt 3.2, at der ikke er dækning for særlig indbo i garager. Familien har, bortset fra det nævnte værktøj, ikke behov for at forsikre særligt indbo og det må være Danske Forsikrings ansvar, at de medarbejdere der rådgiver og tegner forsikringer også har den fornødne viden om betingelserne for dækning af skader. L.M. har, i forbindelse med et tidligere tyveri af en trailer rettet henvendelse til ovennævnte medarbejder der blot siger, at det har han ikke noget med at gøre og henviser til Topdanmark/Danske Forsikring. Jeg vedlægger kopi af korrespondance i sagen og har følgende bemærkninger til enkelte af punkterne: I brevet, dateret den 24. august fra Topdanmark er der et par unøjagtigheder. I første afsnit står der, at det værktøj der blev stjålet den 13. juni var L.M.'s, men blev brugt af hans søn, der telefonisk havde henvendt sig for at rykke for erstatningen. Det er korrekt, at hans søn, der i øvrigt også har alle sine forsikringer hos Danske Forsikring, ringede og rykkede for erstatningen til L.M. der er ejer [af] værktøjet - det bliver brugt af L.M. og enkelte gange også af hans søn på adressen hvor tyveriet skete. Det anføres i næste afsnit, at det er professionelt udstyr som ikke er omfattet af en privat indboforsikring - der må jeg henvise til, at den medarbejder Danske Forsikring bruger til at tegne forsikringer oplyste, at det kunne klares med en forhøjelse for særlig indbo. L.M. er uddannet i autobranchen og reparerer altid alt på sin bil og det er således ham der bruger værktøjerne - at hans søn, der bor ca. 50 meter fra ham, kommer til garagen og benytter noget af værktøjet en gang imellem kan ikke accepters som begrundelse for udtalelsen 'Da det er Deres søn der bruger værktøjet, er værktøjet ikke omfattet af denne udvidelse' noget i samtalen må være misforstået af Danske Forsikrings medarbejder K.S.. L.M. har fra udlejer af fadølsanlægget fået oplyst, at når han normalt låner et anlæg ud, er der ikke lejekontrakt, men en faktura på de fyldte varer der er med - priserne er inklusive leje. Når kunden leverer tilbage, udstedes en kreditnota på det der ikke er brugt. Det er ikke første gang der er blevet stjålet et anlæg, men det er første gang der er problemer med erstatning - L.M. har betalt anlæggets værdi."

Heroverfor har selskabet ved skrivelse af 8/10 2001 til nævnet anført: "Klager har her i selskabet tegnet Familiens Basisforsikring 2. Natten mellem den 12. og den 13. juni 2001 blev der begået tyveri fra klagers bopæl af diverse værktøj samt af et fadølsanlæg. Danske Forsikring har afvist at udbetale erstatning for værktøjet, hvilket klager er

utilfreds med. Selskabet har for så vidt angår fadølsanlægget, som ifølge det oplyste skulle være lejet, udbedt sig lejekontrakten, hvilket klager ligeledes er utilfreds med. KP Erhvervsrevision henviser i sin redegørelse til, at den pågældende bankrådgiver, som indtegnede forsikringen, skulle have fået at vide, at klager havde en del dyrt værktøj, og at dette skulle være årsag til, at den aktuelle police er udvidet til at dække særligt indbo med 15 %. Umiddelbart forstår vi ikke, hvorledes dækningen for særligt indbo skulle have relevans i den aktuelle sag, og selskabets afvisning af at dække værktøjet er da heller ikke begrundet heri. Vi er imidlertid i færd med at indhente den pågældende medarbejders kommentarer og skal snarest vende tilbage vedrørende dette punkt. Efter at klager den 11. juli 2001 havde anmeldt tyveriet til selskabet, udbad vi os yderligere dokumentation. Den 21. august 2001 blev selskabet kontaktet telefonisk af klagers søn, som rykkede for erstatningen, idet han skulle bruge sit svejseanlæg. Sønnen oplyste i den forbindelse, at han var lastvognsmekaniker, 25 år gammel og ikke boede hos faderen (klager). Topdanmarks medarbejder fortalte herefter sønnen, at udeboende børn kun er dækket til det 21. år, og at tyveriet af hans effekter derfor ikke var dækket af faderens forsikring. Herefter oplyste sønnen, at alle effekterne tilhørte faderen. Sønnen oplyste intet om, at han selv skulle have tegnet forsikring her i selskabet. Da vi ikke er i besiddelse af sønnens navn og adresse, har vi ikke haft mulighed for at kontrollere, hvorvidt vi også skulle have tegnet forsikring for sønnen. Selskabet har i den videre sagsbehandling lagt til grund, at værktøjet tilhørte faderen. Efter selskabets opfattelse er der imidlertid tale om professionelt udstyr, som anvendes af sønnen i dennes erhverv, og selskabet har under henvisning hertil afvist at udbetale erstatning for værktøjet. For så vidt angår fadølsanlægget har vi indtil nu ikke afvist at udbetale erstatning. Vi har blot udbedt os yderligere dokumentation i form af lejekontrakt. Da der er tale om leje, bærer klager som udgangspunkt ikke risikoen for fadølsanlægget, hvis ikke dette er aftalt i kontrakten. Vi får nu oplyst, at der ikke foreligger nogen lejekontrakt, og vi tillader os derfor at lægge til grund, at klager ikke bærer risikoen for anlægget. Den tegnede forsikring dækker egne ting samt genstande, den sikrede bærer risikoen for, jf. betingelserne pkt. 3. Da fadølsanlægget ikke tilhører klager og denne ej heller bærer risikoen for det, er anlægget ikke dækket af forsikringen, og selskabet må afvise at udbetale erstatning for tyveriet heraf. For god ordens skyld gør vi opmærksom på, at vi ikke hermed har taget stilling til erstatningskravets størrelse. Idet vi henviser til ovenstående samt til sagens bilag i øvrigt, fastholder selskabet, at der for så vidt angår værktøjet ikke

er tale om privat indbo, og at tyveriet af værktøjet derfor ikke er dækket af forsikringen. For så vidt angår fadølsanlægget er det selskabets opfattelse, at klager ikke bærer risikoen for anlægget, og tyveriet heraf er derfor ikke dækket af forsikringen. Selskabet kan således fortsat ikke tilbyde at udrede erstatning i sagen."

Selskabet har om tegningssituationen indhentet udtalelse af 22/10 2001 fra den bankrådgiver, der tegnede forsikringen. I denne hedder det: "Forsikringen er tegnet i 1999 og medarbejderen kan ikke specielt huske denne indtegning. Medarbejderen oplyser imidlertid, at han ikke kan se, hvorfor han skulle have drøftet værktøj i relation til særligt indbo, det - som han siger - 'værktøj har jo intet med særligt indbo at gøre'. Den pågældende medarbejder oplyser, at han, hvis han fik spørgsmål i relation til dækningen af værktøj, ville nævne, at der er en max. dækning på 4% for værktøj, som benyttes erhvervsmæssigt og at der er en max. dækning i udhuse og garager. Under henvisning hertil finder vi det ikke sandsynligt, at medarbejderen skulle have udtalt sig på en sådan måde, at klager med rette skulle kunne forvente at have en bedre dækning for sit værktøj, end hvad der fremgår af betingelserne."

Det fremgår af skadeanmeldelsen, at kravet vedrører:

"**ART**	**MODEL**	**FARVE**	**INDKØBSÅR**	**BELØB**
Boldsaks	Stor model	Blå	1999	kr. 1.000,00
Fadølsanlæg		Sort	1990	kr. 7.000,00
Skruetrækkersæt	Haset	Sort/crom	2000	kr. 500,00
Svejsehandsker	Wurth	Grå	2000	kr. 300,00
Svejseskærm	Elektrisk	Blå	2000	kr. 1.500,00
Svejsetråd	Rulle til CO^2		2000	kr. 400,00
Svejseværk CO^2	Micatronic 250	Grøn	2000	kr. 16.000,00
Syreflaske	Kulsyre	Grå	2001	kr. 600,00
Syreflaske	Blandingsgas	Blå/grå	2000	kr. 2.000,00
Vinkelsliber	Metabo	Sort	2000	kr. 3.200,00
I alt				**kr. 32.500,00**"

Selskabet har efterfølgende udbetalt erstatning for boltsaks, skruetrækkersæt samt vinkelsliber.

Nævnet udtaler:
Nævnet må lægge til grund, at der er tale om leje af fadølsanlægget, og at der ikke findes en lejekontrakt vedrørende anlægget, hvorfor klageren ikke har godtgjort, at han bærer risikoen for anlægget.

Nævnet finder ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse vedrørende klagerens værktøj, da værktøjet ikke kan betragtes som privat indbo og derfor ikke er omfattet af forsikringen.

Nævnet finder det ikke godtgjort, at bankmedarbejderens rådgivning ved tegningen af forsikringen var af en sådan art, at det indebærer, at selskabet har pådraget sig noget erstatningsansvar.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard